

ILUSTRIRALA
VERONIKA

I NAPIŠALA:
KOPREK

ELIZA

NAPISALA I ILUSTROVALA:
VEDONIKA KOPREK

Naša priča započinje u Parizu. Taj grad skriva mnoge misterije, a jedan od njih je i glavna junakinja ove priče. U skrovitoj ulici Montmorency živi Eliza. Ona je siročče, ne sjeća se ni oca ni majke. Izgleda kao normalna djevojka, ali ona je zapravo nešto više.

Nad Pariz su se nadvili mutni oblaci. Hladne kapi kiše valjale su se sivim nebom prema prljavim ulicama grada. Eliza je trčala ulicom Beauburg skrivena ispod kišobrana od slatkiša koji joj je ostavila majka prije nego ju je dala na posvajanje.

Trčeći mokrom uličicom, Eliza je začula glas koji ju je dozivao. Zvučao je toplo, milo, s trunkom sjete. Eliza je potrčala u ulicu iz koje je dopirao glas. Ulica je bila pusta, a na zidu kuće od cigli nalazilo se magično zrcalo. Eliza nije vidjela svoj odraz, već neku udaljenu, nestvarnu zemlju.

Eliza nije mogla odoljeti. Položila je ruke na zrcalo. U jednom trenutku nalazila se u prljavoj uličici, a u drugom je stajala na oblacima. Slika iz zrcala postala je stvarna. Eliza se nalazila ispred ulaza u magičnu zemlju. Na ploči je pisalo Avtil.

Eliza se još nije oporavila od šoka, a već je bila u velikoj opasnosti. Koplja su poletjela prema Elizi i ona je povikala iz svega glasa: "Pustite me! Ne želim vam zlo! Ni sama ne znam gdje se nalazim ni zašto!" Napad je prestao te je pred Elizu istupila djevojka odjevena u kožu. Pozdravila je Elizu te započela razgovor: „Ja sam Ornela. Mora da posjeduješ iznimne moći kad si uspjela doći u ovaj svijet.“ Obje djevojke su šutjele, a onda je Ornela naredila slugama da Elizu odvedu kraljici.

Sluge su ju vodile dugim ulicama popločenima bijelim mramorom. Djevojci se činilo da hodaju jako dugo. Bila je premorena, iscrpljena, gladna i žedna. Osjetila je veliku slabost i srušila se na hladan, mramorni pod.

Djevojka je polako dolazila k svijesti. Čim je otvorila oči, ugledala je nešto divno. Na litici prekrivenoj busenima zelene trave i mirisnoga cvijeća sjajio se dvorac. Imao je visoke kule crvene boje. Oduzimao je dah. Djevojka je bila zadivljena.

Orneline sluge povele su Elizu kroz vrata dvorca. Iznutra je dvorac bio još veličanstveniji. Otpatile su ju do kraljičinih odaja. Kraljica je imala dugu riđu kosu baš poput Elize. Odjednom je progovorila: „Moja kći je osjetila da mi je potrebna i vratila se u Avtil.“ Elizi su se oči napunile suzama. Nitko ju prije nije nazvao kćerkom. Kraljica je nastavila pričati: “Prije šesnaest godina sile zla napale su ovaj dvor. Nisu htjele novac i blago, već tebe. Uspjela sam te spasiti i sakriti na tvoj planet. Rečeno je: "Kada se sile zla opet dignu, dobre vijesti sa Zemlje stignu!" Ta dobra vijest si ti, kćeri moja.

Eliza je zaplakala brinući se kako će u tome uspjeti, ali majka je bila tu za nju. Objasnila joj je da će ići na obuku u London i da se za dva sata vraća na Zemlju. Elizu su u Engleskoj dočekala tri profesora. Profesorica Dizol naučila ju je osnovama magije koja pokreće svaki čaroban svijet. Profesor Lanić ju je uputio u vještine samoobrane, a mlada profesorica Zoli u osnove crne magije. Nakon puna dva mjeseca obuke, Eliza je bila spremna za obračun.

London
magija

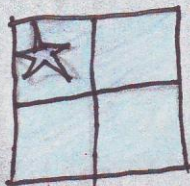
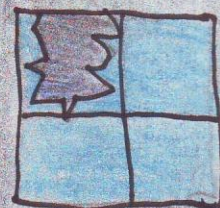
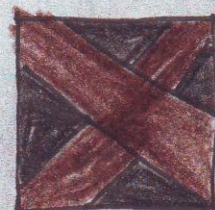
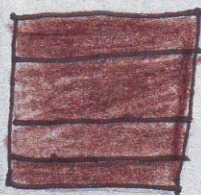
ZOLI

Djevojka se vratila u Pariz. Padala je topla kišica i najednom je ugledala stvorenje jarkocrvenih očiju. Dah mu je smrdio na mrtvo meso i ribu. Stvorenje ju je naglo uhvatilo i dovuklo do oronulog automobila. Dahnulo joj je u lice i tada joj se sve zamaglilo.

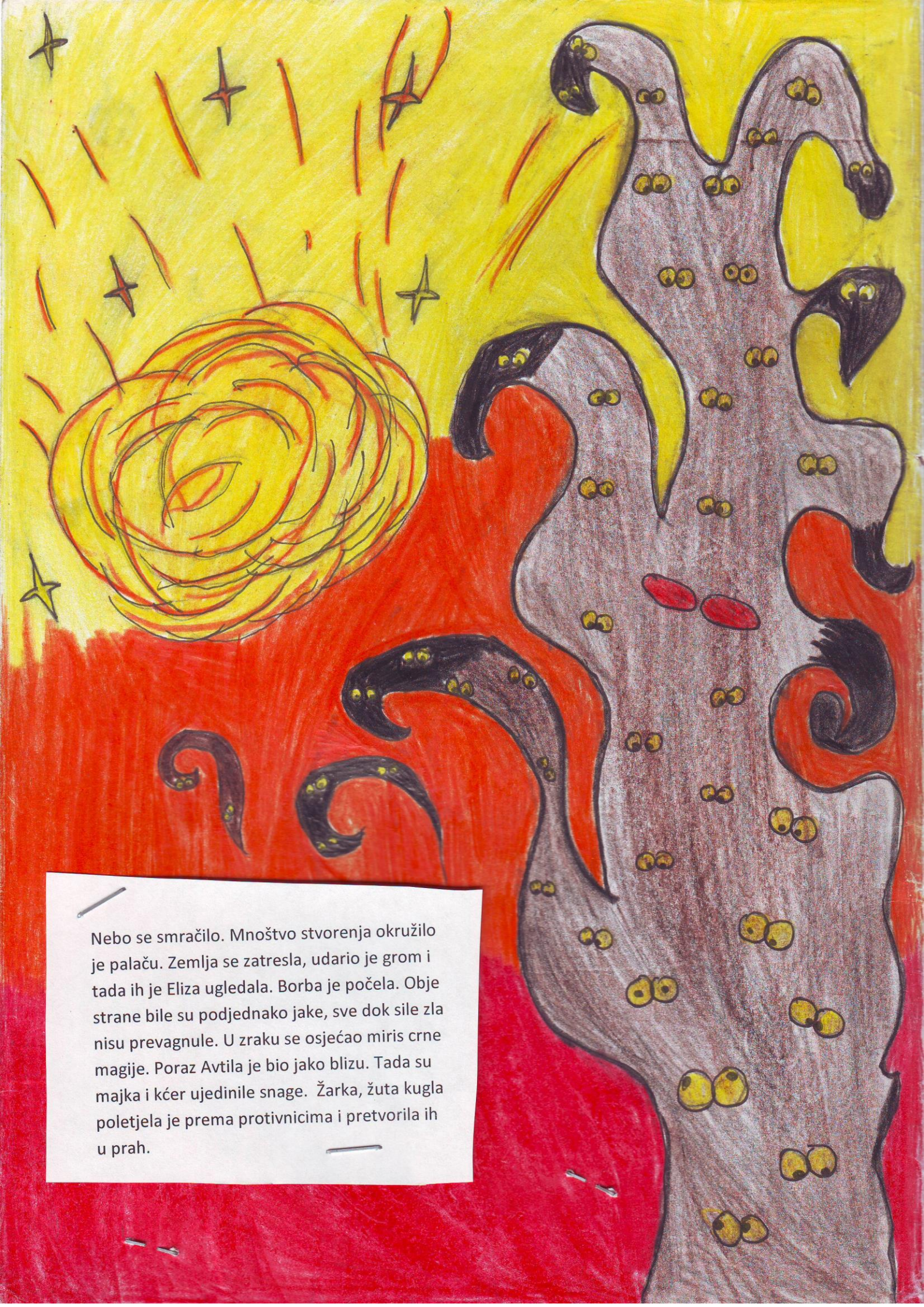

Nakon što joj se vratila svijest, shvatila je da se nalazi u staroj tvornici za preradu mesa. Stvorenje je čučalo u mraku i nije skidalo svoj krvavo-crven pogled s nje. Tmurne misli prolazile su joj glavom. Što će sada? Instinkti za preživljavanje su joj se probudili, nije razmišljala, samo je djelovala. Skupila je svu moguću energiju. Kuglom čiste moći pogodila je stvorenje. Ono je nestalo, a Eliza je pobjegla. Laknulo joj je, ali je znala da to nije kraj.

Eliza se vratila u Avtil. Kraljica je sazvala veliko okupljanje te najavila borbu i potaknula sva stvorenja u kraljevstvu da se pripreme i okruže palaču.

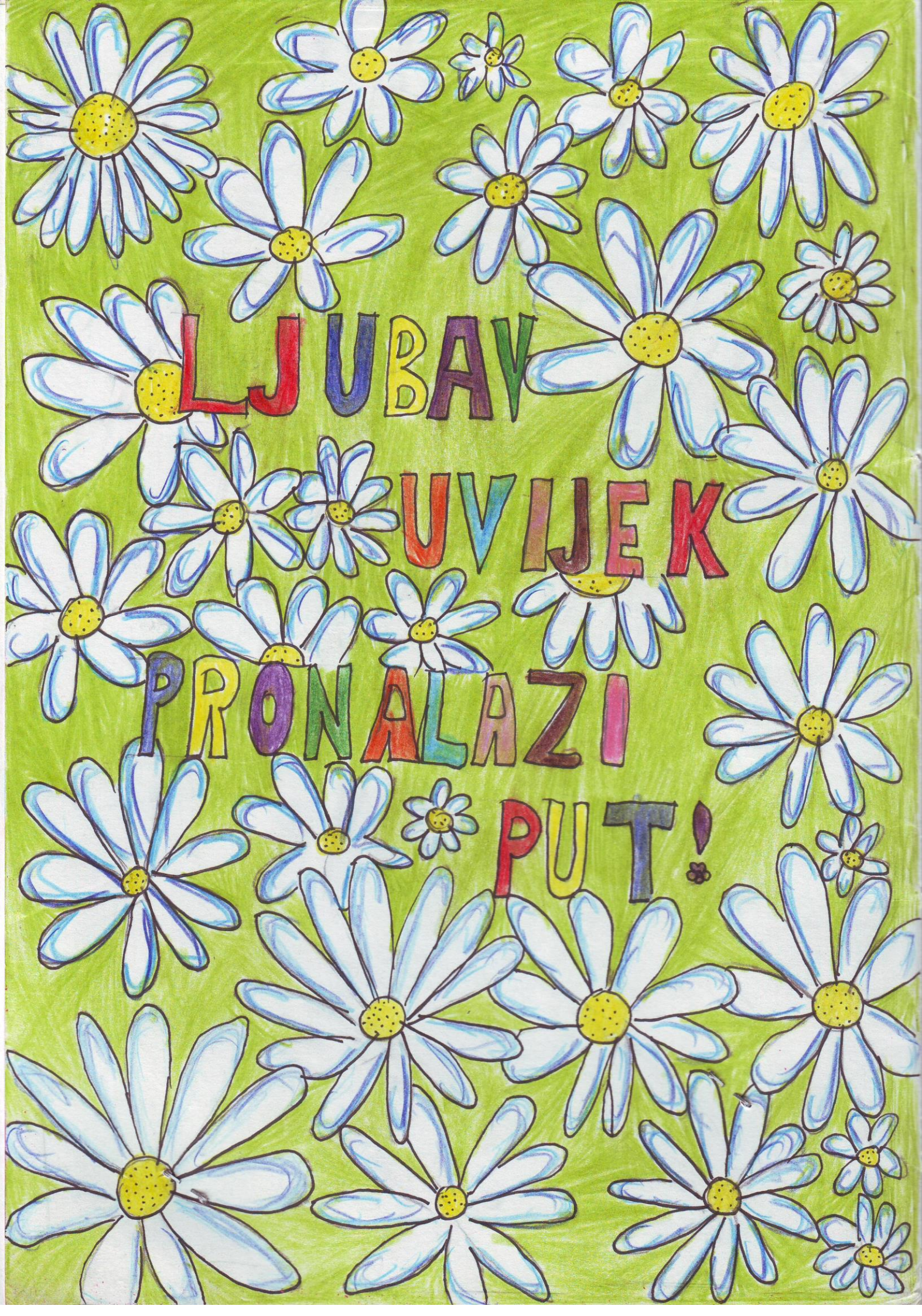

Nebo se smračilo. Mnoštvo stvorenja okružilo je palaču. Zemlja se zatresla, udario je grom i tada ih je Eliza ugledala. Borba je počela. Obje strane bile su podjednako jake, sve dok sile zla nisu prevagnule. U zraku se osjećao miris crne magije. Poraz Avtila je bio jako blizu. Tada su majka i kćer ujedinile snage. Žarka, žuta kugla poletjela je prema protivnicima i pretvorila ih u prah.

Eliza je prije bila izgubljena, nikamo nije pripadala, nije imala nikoga. Nitko ju nije volio, a onda je preko noći postala princeza, čarobnica, prijateljica i kći. Elizi je život donio pustolovine, a što donosi tebi?

LJUBAV

UVIJEK

PRONALAZI

PUT!